॥ क्रिमि-नाशन-मन्त्राः॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः – ४/अनुवाकाः ३६–४०)

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जमदंग्निना। विश्वावंसोर्ब्रह्मणा हतः। क्रिमीणा् राजाः। अप्येषाः स्थपतिंर्हतः। अथों माताऽथों पिता। अथौं स्थूरा अथौं क्षुद्राः। अर्थो कृष्णा अर्थौ श्वेताः। अर्थो आशातिका हताः। श्वेताभिः सह सर्वे हताः॥७७॥ आहरावंद्य। शृतस्यं हिवषो यथां। तथ्मत्यम्। यद्मुं यमस्य जम्भयोः। आदंधामि तथा हि तत्। खण्फण्म्रसिं॥७८॥ ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपर्थेन शपामि। घोरेणं त्वा भृगूंणां चक्षुंषा प्रेक्षें। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनंसा ध्यायामि। अघस्यं त्वा धारंया विद्धामि। अधंरो मत्पंद्यस्वासौ॥७९॥ उत्तंद शिमिजावरि। तल्पेंजे तल्प उत्तंद। गिरी॰ रनु प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावंदितः पुरस्तांदुदयांति सूर्यः। तावंदितों उमुं नांशय। यों उस्मान्द्वेष्टिं। यं चं वयं द्विष्मः॥८०॥ भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवंः। भुवौँऽद्धायि भुवों उद्धायि भुवों उद्धायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं